

Námraza, 2009, pastel na papíře, 70 x 100 cm

Jitka Chrištofová

3. 10. 1977 narozena v Praze

1992–1996 Střední průmyslová škola keramická v Bečyni

1998–2005 Akademie výtvarných umění v Praze,
ateliér Grafiky II, profesor Vladimír Kokolia

Vystavuje od roku 2006 a je členkou Sdružení českých umělců
grafiků Hollar od roku 2008

adresa: Roženecké Paseky 33, 592 42 pošta Věcov

mobil: 605 359 395

e-mail: jitka.christofova@post.cz

Kmeny, 2008, pastel na papíře, 70 x 100 cm

JITKA CHRÍŠTOFOVÁ

LES

akvatinta, pastel, akvarel

30. 6. – 31. 7. 2011

**GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE ČTVRTEK 30. ČERVNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G**

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

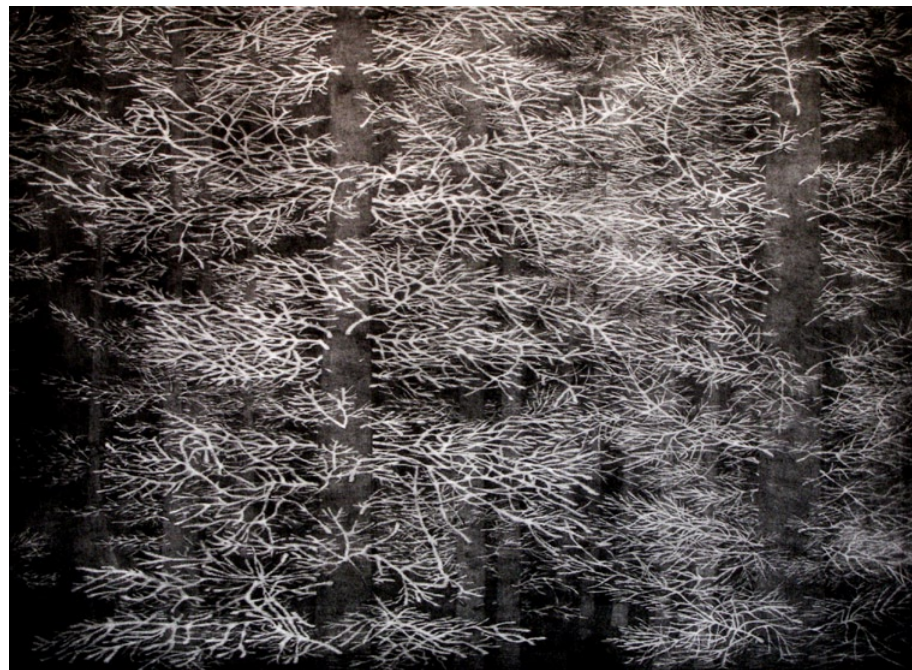
Modřiny, 2005, škrábaná akvatinta, papír, 60 x 75 cm

V zimě, 2008, pastel na papíře, 70 x 100 cm

U zloděje, 2005, škrábaná akvatinta, papír; 60 x 80 cm

Smrkoviště, 2005, škrábaná akvatinta, papír; 60 x 80 cm

„... lidská krev posvátnější není než smaragdové šťávy trav“

Nikolaj Gumiljov (1886-1921)

Pradávnou úctu k Zemi obrátilo křesťanství k jejímu Tvůrci, aby obojí snad zákonitě vyústilo pádem do nicoty, ve které je příroda mrtvým materiálem. Klamnou úplností stal se tak svět lidí a umění jen jeho zrcadlením, přestože je pouhým zlomkem skutečnosti. Naštěstí tu jsou malíři, kterým je arch papíru či plátno výsostným územím, kam sebestřednost umělého světa neproniká – a právě jejich směřování k čirým pramenům prvotní jednoty je páteří programu Jílkovy galerie.

Očividně patří k ní i Jitka Chřištofová. Její sametově zářivé proměny nervní tkáně vláčného těla přírody jsou přirozeným způsobem bytostného setkání s ním ve splynutí – a proto ne náhodou se spolu se Štěpánem Vrbickým usadila na samotě, kde má jeho nevyčerpatelné zdroje nadosah ruky. Ponořená v náruči živé přírody, nachází tam samu sebe v plynutí času růstu i v pozvolném uvadání. Vcítěním do jejího vnitřního sebeutváření poznává se v hlubině lesa. Naslouchá šepotu větru a šumění deště v listí a ve větvoví, těší se ze všeho, co ji tam venku obklopuje a na co se doma rozpomíná. Často si své nalezené motivy zaznamenává i fotografií a mění je nejenom zkušeností s obrácením ze světla do tmy. A přece výsledné podoby „obrazu“ dosahuje jedině poctivou rukodělnou prací nestárnoucími výtvarnými prostředky. Trvale je jim věrná – a už tím se zjevně s jádrem kmenových autorů galerie setkává. Ať výraznou barevností pastelů a akvarelů nebo přísností skvostných grafických listů se k nim prostě a tiše připojuje.

S pozváním jsem ani na okamžik nezaváhal – a vítám ji mezi námi...

Miroslav Koval, květen 2011

Olšoviště, 2005, škrábaná akvatinta, papír, 60 x 80 cm

*Být jedno se vším, to je život božství,
to je ráj člověka.*

*Být jedno se vším, co žije,
vracet se v blaženém sebezapomnění
do úplnosti přírody,
to je vrchol myšlení a radosti...*

Friedrich Hölderlin (1770-1843)